

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre 3 — —
 Negyedévre . . . 1 — 50 —
 Egy órára — — 50 —
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádossy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszo-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Szénkénegezzünk!

Erősen a nyakunkon van a szénkénegezés ideje. A pécsi szőlőszeti vándortanító hirdeti is már a tanfolyamát, melyen a szénkénegezés helyes módját mutatja be a még azzal ismeretlen szőlősgazdáknak. Jó dolgot vélünk tehát eszeledni, (legalább is jobbat, mintha a fumei hortvátok otrombaságaival háborgatnók olvasóink hazafias érzületét) ha szemelvényeket küzlünk Sillay József pécsi jónevű borkereskedőnek és tapasztalt szőlőtermelőnek régebben tartott azon előadása nyomán irt jegyzetekből, melyen Sillay a tanulmányútról számolt be annak idején.

Becses dolgok ezek, mert ha egyebet nem, azt kell hogy elérjék, hogy az eddig hitetlen szőlősgazda-csoport, mely a szakemberek szájából nem hitte az ígét — szédelgőknek, a maguk zsebjére dolgozóknak tartván őket — egy szinten szőlősgazda társuk bizonyításai után igazhívóvá válik s meg fogja tenni azt, a mit a saját jóvoltáért megtennie kell.

Sillay főleg a szénkénegezés híve. Maga is szénkénegező gyérit s nagy kiterjedésű, jó hazai fajokkal beültetett szőlője nagy részét sikertől is szépen megóvnia a teljes pusztulástól, míg a két közvetlen szomszéd szőlő (az Antal- és Fáber-féle szőlők), a hol nem gyéritettek, tönkrement. Az övé úgy áll e két kiaszott terület közé ékelve, mint egy darab oázis a Sahara sivatagon.

Sillay a különféle szőlős vidékeken jártában szerzett tapasztalatait nem rejtette véka alá, hanem a nyilvánosság elé vitte. De hát a megbocsáthatatlan közöny miatt azt az előadást is alig hallgatta hús ember. Most mi, tekintettel a veszély nagy mértékére s a védelemnek ép

most alkalmas idejére, újból föllevenitünk egyet s mást Sillay jegyzeteiből, melyeket készséggel engedett át nekünk.

Három éve annak, hogy a phylloxera láthatólag pusztit a pécsi szőlőkben — és mégis sokan vannak, a kik nem fogják föl a vesz nagyságát, s a még jó karban levő szőlőkben nem alkalmazzák a szénkénegezést. Igaz, hogy ezzel sokan tévedésben vannak; mert három év előtt megtörtént az a hiba, hogy a fölfedezett phylloxerás foltokat kezdetben végtelenül ki akarták irtani, a mi pedig a tapasztalatok szerint nem lehetséges. Sokan tehát megrémültek a phylloxera kiölésének ettől a módjától, mely a tőkét is végkép kiölte.

A szénkénegező csekély adagban való befeccskendése, a mit gyéritésnek nevezünk: ez a helyes mód a védekezésre, s erre már számos utasítás forog közközben.

Az idei erős tél és rendkívüli havazás sokakban azt a jó reménységet táplálta, hogy az kiölte a phylloxerát. A kiábrándulás nagyon közeleg és rémesen fogja meglepni a szőlőtulajdonosok közül azokat, kik az előbbi szép reménnyel kecsegtették magukat. Most a nyár folytán látható már a kopárság terjedése, s azért élénken ajánlom az általam tavaly nyilvános helyen előadott védekezési eljárást, a gyéritést, vagyis a szénkénegező kis mértékben való alkalmazását.

Ha jót akaró tanácsomat elfogadnák, az átmenet tűrhető s a nagy veszély elkerülhető lenne, — ámbár nagyon is ismerem az általános tévteret, helytelen okoskodások hatását az együgyűek és könnyen hívők seregére, mely rendszerint a legolcsóbb tanácsot fogadja el legszívesebben. Minden embernek még a szőlőszet terén is meg van a maga politikája, különösen a rövidlátóknak, kik nem veszik észre vagy nem akarják észrevenni a veszélyt, mely pedig még a közbiztonságot is fenyegeti, akkor tudni illik,

mikor a munkásoknak nem leszünk képesek munkát adni. Ha egy erőteljes munkás egy nap éhez, ezerféle gondolat támad agyában, hogy éhségét miképen elégítse ki. Éhenhalásra nem határozza el magát. A farkas is a tapasztalat szerint akkor támadja meg az embert, mikor már nem bír az éhségével.

Vigyázzunk, gondoljunk a bekövetkező veszélyre! Azért figyelmeztetem a város atyáit és minden művelt embert, hogy teljes erejével támogassa a fölismeret helyes irányt a védekezésben.

A francziáknál szerzett tapasztalatok után azon gyanu merült föl, hogy azért igyekeztek úgy tüntetni föl a dolgot, hogy csak amerikai vesszővel lehet boldogulni, mert ők amerikai vesszővel kereskednek. Én se szénkénegezővel, se amerikai vesszővel nem kereskedem, hát kimondhatom bátran, hogy az amerikai vesszővel való boldogulást nem látom olyan rózsaszínben, mint azok, kik a közönséget ezzel boldogítani vélik. Eleintén azonban a szénkénegezéssel is — bevallom — úgy voltam, hogy akkor hittem benne föltétlenül, mikor az eredményt szembesítették nekem. Ez megtörtént velem Budán, Szilágyi egyetemi könyvtári igazgató szőleijében, hol a védekezés eredménye annyira megnyugtató volt, hogy bár drágán szereztem meg a tapasztalatot, mégis az áldozatot túlkevesnek találtam a tapasztalat gazdag voltával szemben.

Szilágyi a budai németajku, vasfejtő vinczellért Staub tanárhoz küldte, hogy az igyekezzék a hitelment meggyőzni a phylloxera veszedelmes voltáról. A sváb egy ajándékba kapott nagytűtől tveggel tért vissza még úgy 5 év előtt s azóta sikerrel szénkénegező annyira, hogy magam is az ő rendszerét követem: a szénkéneget kevés adagokban több lyukba osztva befecskendeni.

A szénkénegezés oly egyszerű, hogy nemcsak a budai vinczellér adhatja meg a kellő utbaigazítást, hanem az én vinczellérem is. Vá-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Valéni nász.

Dráma 4 fölvonásban. Írták: Ganghofer Lajos és Brociner Marco. Fordította: Kürthy Emil.

A német drámairodalom ezen kiváló új terméke, mely rendkívül érdekes tárgyánál fogva a hazai és nem hazai románok közt nem csekély izgatottságra adott okot, pénteken kerül színre színházunkban.

Brociner Marco, az Oláhországból kiutasított író, a német Ganghofer Lajos-sal szövetkezve írta meg művét. A tárgy a román társadalmi életből van merítve oly kiváló szerencsével, a minővel csak elvétve találkozunk szindarabok sujtjénél. Egy darab élet ez a mai román világból.

Az első fölvonás Fortunát Demeter (Sárdi) tönkre jutott banesti bojár elegáns pipázó szobájában folyik le, hol csakhamar megtudjuk Grünspecht bankár (Végh) szemtelen föllépéséből, hogy neki a házigazda 300 ezer arany frankjával tartozik már hat év óta s ennek biztosítására az összes ingó és ingatlan vagyont lefoglaltatta, most fölhívja a fizetésre. A bojár balasztást kér addig, míg fia Jonel (Pethes), ki az ügyvédi pályát elvégezte, előkelő társadalmi helyzeténél és tehetségénél fogva választhat a

leggazdagabb bojár lányok közül és egyszersmind némi czélzással szól a szép Bogdán Piáról (Angyal Ilka), kinek anyai vagyona kerek egy millió. Ez a millió van hivatalos rendbe hozni az anyagi kérdéseket. Jonel csak most érkezett haza Németországból, hol tíz évig tanult s atyja nyugtalanságából finom érzékével rögtön megsejti a katasztrófát, melynek hullámai már erősen csapkodnak a család feje fölött. Bizonyosat szeretne tudni, de a vén Fortunát egyik vendégüket Csukut (Szilágyi) kéri föl a való közlésére. Ez a Csuku, ki mellesleg szólva pupos, rendkívül szarkasztikus ember. Maró gúnnyal beszél a román népről, mi az idealista Jonelt annak védelmére ösztönzi. A beszélgetés folyamán Csuku tudatja vele, hogy a valéni bojár holnap tartja nászát a cigány hegedős Barbu (Dezséri) leányával, a szép Szandával. (Szilágyiné.) Ez alkalomból Jonel elmondja, hogy gyermekkorában egyszer a valéni temetőben egy sereg cigánygyerekekkel találkozott, köztük volt Szanda is. Az egyik cigányfiu egy madárfészket fosztott ki. Ostorával akarta megfenyíteni. De a gyerekek elmenekültek. Csak Szanda maradt ott s haragjában egy ökölnyi nagyságú kavicscsal fejbe tütötte. Lerogyott. A vér elborította szemeit. Midőn eszméletét visszanyerte, a pópa szobájában feküdt.

Ekkor az ajtó lassan kinyílt és a hasadékon egy fekete fürtös fej kandikált be: Szanda állott előtte égő szemeit rászégezve. Ajkai remegtek és könyvek perogtak arcán végig. Hir-

telen nyaka köré fonódtak karjai és ajkán egy forró csók égett... fölriadt, de Szanda már kisurrant. S megjegyzi, hogy gyermekiségének egy emléke sem áll oly élénken, oly fényesen szeméi előtt, mint ez a temetői jelenet. Csuku, halálosan szerelmes lévén Szandába, Jonel rokonszenves visszaemlékezésére bizonyos rosszul palástolt féltékenységgel kérde: vajjon szívében nem nőtte a gyermek emléke, mint Szanda maga? Mert csodákat fog látni ezen a leányon. Notara (Somogyi) a valéni öreg bojárnak, a tapasztalt nőismerőnek, már a szép gyermek föltűnt s Szandát bojárleány módjára neveltette és most, hogy gyönyörű nővé fejlődött, letépi az érett szép gyümölcsöt. És az hozzá megy, mert okos és praktikus leány léteire föl tudja használni az életet.

E párbeszéd alatt Paraszkicza (Bodroginé) levelet hoz Notarától Csukunak, melyben tanácsot és segítséget kér tőle. Falvának parasztjaiba, kikkel évek óta pörben állt, belebujt az ördög. Komoly zavargásoktól fél. Csuku eltávozik a kellő intézkedések megtétele végett, mialatt Szanda megjelenik a színen, hogy Fortunátnak köszönetét fejezze ki a pompás ajándékokért. Első pillanata Jonelre esik, megáll, merően ránéz, lassan feleje emeli kezét, aztán homlokán végig simit és meginog, mintha ájulás érné. Jonel ijedten segélyére siet. Szanda lassan magához tér, s miután ama bizonyos temetői jelenet óta folytonosan szerelmes Jonelbe, ki akarja pübatolni érzelmeit, de e helyett elárulja önma-

sárhelyi hegybiztos, Németh József városi ügyész, Horváth Antal és Géza urak, kikről tudom, hogy székénégezek, megnevezhetnek s ajánlhatnak olyan ügyes embereket, kik a székénégezést jól értik. Ebhez csak kevés áldozatkészség kell, meg az, hogy messze kerülje az ember az olcsó tanácsokat, a boszorkány-üstököt, meg a naphalint, a mely a moly ellen igen jó volt eddig, de most már azt is kiszorította a diólevél.

A jövő alkalommal az egyes telepeken észlelteket soroljuk föl Sillay jegyzetei nyomán.

A választási törvény megváltoztatása.

I r a n y i Dániel a képviselőház mai ülésében indítványt adott be a képviselőválasztási törvény tárgyában. Ez indítvány, mely indoklás végett a közigazgatási javaslat általános tárgyalásának befejezése után fog felvetetni, így hangzik:

Tekintve, hogy az osztóigazság kívánja, hogy mindazok, a kik az ország terheit viselik, annak jogaiban is lehetőleg részesüljenek;

tekintve, hogy az 1874: XXXIII. t. cikk, a helyett, hogy az 1848-iki törvényben biztosított választási jogot a haladó kor igényeihez képest kiterjesztette volna, azt ellenkezőleg tetemesen megszorította;

tekintve, hogy dacára az 1874-iki törvény rendelkezéseinek, egy választók összeírása, mint a választást megelőző többi hivatalos cselekmények körül számos visszaélés követtetik el s a mozgalom alatt sok helyen etetés-ítatás s egyéb visszaélések folynak s illetéktelen hivatalos nyomásértékekre keltő orvoslás, illetőleg megtorlás következnek;

utasítsa a t. képviselőház a kormányt, hogy a kir. kuriának a vitás választások feletti biraszkodásról szóló s még a jelen ülés alatt benyújtandó törvényjavaslat letárgyalása s a törvény erejére emelése után — addig is, míg az általános szavazati jog behozatnék — az 1874-iki választási törvénynek a következő elvek alapján leendő módosítása iránt még ezen országgyűlés alatt s oly időben terjeszzen elő törvényjavaslatot, hogy az elfogadtatván és szentesítettven, már a legközelebbi általános választásoknál zsinórmentéskül szolgáljon:

1. A választói képesség legyen egyenlő az egész országban, tehát szűnjék meg az egykori Erdélyre nézve fennálló külön cenzus.

2. A választói jog terjesztessék ki az 1848-iki törvény szerint jogosultakon kívül mindazon polgárokra, a kik önállók és legalább négy forint egyenes állami adót fizetnek.

Az 1848—49-iki honvédek azonban cenzus nélkül is bírjanak szavazattal.

3. Az adófizetés lefizetésének elmulasztása ne vonja maga után a szavazati jog elvesztését.

gát. Jonel tartózkodóan viselkedik, a mi mély keserőséggel árasztja el a szenvedélyes nőt. Távozása alkalmával megbízza a másnap esküvőjére. A visszatérő Csuku már csak az ablakon keresztül láthatja s óva inti Jonelt, ne nézzen mélyen sötét szeméibe. Ugy járhatna, mint ő. S megvallja, hogy az örültség szereti, de nem remény nélkül.

Szanda tüzes, életteli, fiatal, Notara pedig aggastyán. Számít arra, hogy hatalmas szenvedélyének sikerül annyira hatni szívére, hogy egyszer karjaiba omlik. Megdöbbenő cinizmussal telt nyilatkozata után, melynek szurós éle Jonel ellen irányul, hirtelen átmenettel, vérig sértel gonyjának betetőzéseül őrdögi nevetés kíséretében azt kérde tőle: nem él-e rajongó lelkében Bogdán Pia kisasszonyért is valami gyermeki emlék?

Jonel e név ismételt hallatára föllobban s midőn megtudja, hogy anyja nyugalmaért, nővére jövőjéért s atyja becsületéért nélkül kell vennie e milliomos leányt, különben Banesti dombra kerül, szülei koldusok lesznek s nővérenek jövője tönkre van téve: összeszedi férfiúi erejét, melyre súlyos helyzetében nagy szüksége van s behivatja atyját, ki oda kint ült és remegve várta fia elhatározását, de e közben nagy zajjal megérkeznek a vendégek, a kik a székényes kövacs (Pintér) vezérlete alatt s fölkerik Jonelt, hogy legyen az ügyvédjük a Notara elleni birtokperükben a harmadik bíróságnál, mert kettőnél már elvesztették, dacára hogy az igazság

4. Pótoltassanak czélszerű rendelkezésekkel az 1874-iki törvény mindazon intézkedéseit, melyek az összeírások törvényességének ellenőrzésére, a választási mozgalom szabadságára, a választók szabadságának és tisztaságának megőrzésére s a visszaélések megszüntetésére szükségesnek bizonyultak.

HIREK.

— (Péter és Pál napján.) a mely napon t. i. a mi diszes székesegyházunk búcsuja van, óriási néptömeg hemzsegett a székesegyházban, s az előtte levő téren. A szomszéd falukból bevándorolt nép mind látni akarta a híres templomot, s azért nyolcz óraker tömve volt a székesegyház. Ezután már csak nagy nehezen lehetett betérni. Kilencz óraker érkezett meg a megyés püspök, a kanonokok és udvari papok kíséretében, hogy bemutassa a szent áldozatot. Míse alatt már annyira megtelt a templom, hogy kénytelenek voltak a déli ajtót betenni, s így a nyugati főbejáratnál valóságos kűzdelem fejlődött, a mely a legmagasabb fokra csak míse után hágott, midőn a vidéki nép egymás hátán tört ki. Hiába volt a kérés, ott nem használt semmit s nem egy intelligens embernek keserves kinszenvedést okozott. S míg a püspök a főoltárnál a pápai áldást osztotta, addig a templom ajtóiban már ököllel adta tovább a nép. Pedig ezen segíthetett volna a rendőrség, s megakadályozhatta volna a rendőrség, s megakadályozhatta volna a külső népnél a templomba való tódulását akkor, midőn abból a hívők kijönni készültek. Volt ugyan kirendelve két rendőr, de azok nem ott álltak, a hol kellett volna. Számosan kívül rekedtek a templomon s kénytelenek voltak visszatérni „biztonság“ kedvéért. A nagy néptömeg csak a déli órákban oszlott szét.

— (Papszentelés.) Az idei negyedéves hittanhalgatók f. hó 28-an kapták föl a subdiakonatumat a Corpus-Christi kápolnában. Előzőleg három napon át medítáltak, hogy méltó előkészülettel vehessék át a püspök kezeiből a nagyobb egyházi rendeket. A papjelöltek a következők voltak: Freres Pál, Fülcs Vilmos, Gyömörey Zsigmond, Horacek András, Mayer György, Pelz Alajos, Szabó Dezső, Bitter Illés és Péwald Vilmos, a kik közül ketten csak a subdiakonatumat kapták föl, miután még nem érték el az egyházi rend fölvevéséhez megkívánt kort. Folyó hó 30-án szentelte föl a megyés püspök a többieket, a mely ténykedésénél számosan voltak jelen a hívők közül is. A fölszentelés napján az ifju levíták a püspök vendégei voltak. Gyömörey Zsigmond, ki csak a subdiakonatumat kapta föl, további kiképzés végett a római egyetemre fog menni.

— (Bizonyítványkiosztás.) A helybeli középiskolában folyó hó 28-án tartották meg a „Te Deum“-ot, a mely után a tanulók az

iskolai bizonyítványokat kapták ki, hogy ismét oda térjenek vissza, a honnan mindig oly fáradó a búcsuzás. Akár milyen volt is az eredmény, de egy édes érzelemben mindannyian megegyeztek: a viszontlátás örömeiben. Ki is irhatna le azt a felejthetetlen érzelmeket, midőn egy hosszú év után ismét viszontláthatja egymást a szülő és gyermek. E valódi boldogságot csak a vakációra hazatérő gyermek-ífu érzi, a mely érzelmek késő venségünkig mindig felejthetetlen marad.

— (Táviratforgalom a király-napok alatt Pécsen.) A király titlété alkalmából június 19-től 22-ig az itteni távirtdahivatalnál 635 drb távirat 26,399 szóval adatott föl, 578 drb 9159 szóval érkezett be és 578 drb 9159 szóval átfutólag kezeltetett. A legerősebb nap volt ő fölségének érkezési napja, június 21-én, mely napon 173 drb távirat 10,594 szóval adatott föl, 119 drb 3061 szóval érkezett be és 33 drb 669 szóval átmenőleg kezeltetett. Az összeforgalom 1331 drb táviratból állott 37,454 szóval. A rendelkezésre állott személyzet arányához képest ez valóban kitűnő működésről tanuskodik és méltán megérdemelték mindazok, kik ebben részt vettek, azon kitűnő elismerést, melyet a fővárosi és helyi sajtó képviselőitől nyertek.

— (Székénégezés.) Dezső Miklós boraszati v. tan. fölhívja vidéki szőlősgazdáink figyelmét, hogy a pécsi káptalani uradalom patacsi (sz. Miklós hegy) szőlőjében épen most folyamatban levő székénégezési munkálatokat tekintés eredményeit a múlt évi székénégezési gyűlés eredményeit is láthatják. Különösen megnézni való ott az amerikai alanyokon levő zöldőjtványok termése miveletmódja és az idej ojtások eredménye is.

— (Gimnázisták hangversenye.) Nincs háladosabb produkezió, mint mikor a diákok valami előadást rendeznek az iskola falai között, vagy azokon kívül holmi diák-tánczestélyt a szülőknek meg az intézet barátainak. Akar önképzőkori ünnepély, akar ének-előadás, akar tánczestély legyen az, akar fizetési, akar ingyenes: annak mindig van publikuma. S ez is csak azt jelenti, hogy a fiatalok a világ kedvesek, ő a közönség kedvelés. A főigazgató földszíni nagyterme szombaton délután 4 óraker zsúfolásig megtelt felében hölgyközönséggel másik felében férfihallgatósággal. Az intézeti énekkar, melyet Ágh Timót dr. tanár vezet, tartotta évszázó ünnepélyét. A négyes énekkar az előadott hat dallal dicséretes dolgot mivelt. A sopranok között néhány tisztán, kedvesen csengő hang emelkedett ki, a bassusok is meglepők. A két közbeeső hang is tisztán intonált. Bámulatos fegyelmességgel brillirozott ez a körtül-belül 60 tagu gyermek- és férfi-kar, egyöntetű pianissimói és crescendói megleptek mindenkit. Ez pedig a mesterük, Ágh tanár érdeme, a miért kapott is tapsot és éljant eleget. Az ének közötti szüneteket Girardi Rezső, Reberics Imre

napnál világosabban az ő részükön van, de náluk a parasztnak nincs igazsága.

A főnök és a bíró a bojárral tartanak, a kinél tele eszik és iszák magukat. A városbeli ügyvédek egyikében sincs már bizalmuk, így hát belé vetik utolsó reményüket. Jonel elfogadja ügyük képviselését, a melyre a nép örömrivalgás közt betódul s lábaihoz borul.

A második fölvonásban, mely Notara valódi kastélyának pompás teli kertjében játszik, Notara és Szanda lakodalmát ülik az összes megyei intelligencia részvétele mellett. Itt találkozik először Jonel Piával s kölcsönösen megszeretik egymást szülők nem csekély öröme. Szanda otthagya a mulatókat fáradalmait jön kipihenni s találkozik Jonellel, ki őszintén kívánja neki, hogy találja meg a boldogságot, melyet keresett. Szemére hányja, hogy elvállalta a valódi paraszti ügyét s ezáltal ellenfelévé lett. Jonel visszautasítja a szemrehányást azon gúnyos megjegyzéssel, hogy az új állásával járó kötelességeket valóban gyorsan föl fogta.

Szanda könyök közt védekezik. Nem viselheti el, hogy a szeretett Jonel rosszul vélekedjék róla. Azzal a csókkal a pópa szobájában kezdődött benne a vágyódás abba a verőfényes, színpompás, boldogsággal és életörömmel tele világba, melyben Jonelt megpillantotta s hogy hozzá hasonlót lehessen és méltó szerelmére, elfogadta Notara ajánlatát, de csak most látja, milyen rút uton jár. Nem tud parancsolni többé

szívének s zokogva keblére borul, miután bevalotta, hogy végtelenül szereti.

Jonel hivatalozással arra, hogy a mit ez órában beszél, az örület és bűn, visszautasítja szerelmét, Szanda azonban szenvedélyétől elvakítottva eldobja koszoruját s újra Jonel karjai közé szalad, de ez eltaszítja s hogy teljesen el is idegenítse magától, tudatja vele, hogy bensője üres volt, midőn hazába lépett s övéért föl akarta magát áldozni szeretetből, de mikor elveszettnek hitte boldogságát, akkor találta meg csak igazán.

Szereti Bogdán Piát szíve mélyéből, utaik tehát örökre elváltak. Szanda görsös zokogás közt kezeivel elfödve arcát a dívánra hanyatlik s csak atyjának, az öreg Barbusnak rekedt nevetésére riad föl.

Ez a miért leánya szegényli magát miatta, Notara pedig kutyákkal üzette ki udvarából, elmondja neki, hogy anyját, mert volt becsületérese, szíve és hű maradt hozzá, halálra korbácsoltatta — a gazdag bojár Notara, a férje.

Ezt a történetet hozta neki nászajándokul. Szanda vad fájdalommal zokogva kacag. Ily kétségbeesett állapotban találja az ittas Csuku; s a kártyázás miatt távol levő férjével meg jobban sebzí szívét. A pohár esordultig telt. Szanda teljesen ki van kelve önmagából.

Csuku egy morfium muriaticummal telt üvegcsét vesz elő s gonosz czéklattal magyarázza hatását. Szanda égő szemekkel nézi az üvegcsét, a távozó Csukut szótlanul követi s egy alkalmas

és Szántó Hugó intézeti tanulók töltötték ki majd egyesben, majd kettesben, majd meg hármasban zongorán, harmoniumon és hegedűn. Előadás után Inczedy igazgató beszéd kíséretében kiosztotta a kitűzött jutalmakat. A Pataky Lucidus irgalmasrendi főorvos által följárult 1 db cs. aranyat Pauer Frigyes V. o., a Szuly János ügyvéd által kitűzött 1 db cs. aranyat Szánthó Hugó VI. o., a Wimmer Julián dr. irgalmasrendi orvos 2 ezüst forintját Tumó Antal III. o., a Magenheim plébános 2 db 10 frankos aranya közül az egyiket Szuly Aladár III. o., a másikat Mittinger Géza I. o. tanuló kapták. Az igazgató végül köszönetet mondott az adakozóknak s az intézet belső dolgai iránt élénken érdeklődő közönségnek, mire hosszas éljenzéssel felelt a közönség, kitüntetve ezzel az igazgatót és Ágh tanárt az énekkar vezetőjét.

— **(Phylloxera-járás.)** Dezső Miklós szőlőszeti vándortanító konstataulta, hogy immár az egész hegyháti járás szőlőterülete inficiálva van, még pedig nagy mértékben.

— **(Pécsi iparos kitüntetése.)** A Budapesten székelő országos iparegyesület évenként — kiállításán kívül — ki szokott tüntetni több magyarországi iparost, az illető kamara föltérjesztése alapján. A nemrég tartott közgyűlésen Csukás Zoltán pécsi bádogost tüntette ki bronz-díszéremmel.

— **(A választók figyelmébe.)** A pécsvárosi választókerület központi választmánya a kiigazító bizottság által befejezett választói névjegyzéket fölülvizsgálta, s a jegyzék július hó 5-étől 25-éig bezárólag a városház iktató-hivatalában közszemlére kitétetett, a hol azt reggel 8—12-ig és d. u. 2—6 óráig megtekinthető és lemásolható. A jegyzék ellen jul. 15-éig lehet fölszólalni és pedig kellő okmányokkal fölszerelt írásban, melyet a központi választmányhoz kell benyújtani. E fölszólalások július 16-ától 25-éig d. e. 8—12-ig és d. 2—6-ig lehet betekinteni a föntemlitett helyen s ezekre is a kitétel ideje alatt megtehető írásbeli észrevételeit, a ki erre jogosítva van. — A törvény ezen rendelkezése folytán tehát figyelmeztetjük elvtársainkat, nézzék meg, vajon nevek benn van-e a névjegyzékben s helyesen van-e beírva a nemesi előnévvel illetőleg ezt jelentő kezdőbetűvel együtt s helyesen van-e bejegyezve életkoruk, nehogy a választásnál e miatt kifogást tegyenek ellenük. És ha vagy kimaradtak a névsorból, vagy hibásan jegyeztettek be, akkor adjanak be írásban fölszólalást a névjegyzék kitételét követő tíz nap alatt. De nemcsak saját személyüket illetőleg érhetnek a polgárok fölszólalással, hanem bármely jogtalan felvétel vagy kihagyás miatt is s egy beadványba több egyénre vonatkozó fölszólalás is foglalható. A beadvány-

ról a fölszólalónak kívánságára térítvény adandó. A fölszólalásokat mindenki megtekintheti s azokra a névjegyzék kitételének napját követő husz nap alatt észrevételeket nyújthat be, és pedig minden beadványhoz külön.

— **(Sajtóesküdtszéki tárgyalás)** lesz f. hó 4-én azaz jövő szombaton délelőtt 9 órakor a pécsi kir. törvényszék büntető tanács-termében. Flóris Endre dr. ügyvédjelöltnek Varga Vitus szerzetes siklói lakós elleni panasza kerül tárgyalásra. A vádolt szerzetest Egry Dezső ügyvédjelölt fogja védeni, míg a vádat maga a panaszos fogja előterjeszteni.

— **(Dalestély.)** A „Pécsi Dalárda“ szombaton este a nemzeti casino kertjében alapszabályszerű dalestélyt rendezett, melyet a pártoló tagok nagy száma látogatott. Ennélfogva nem hiányzott semmi ahhoz, hogy az est jól sikerüljön, csak épen az ott levő közönség érdeklődése, melylyel soha sem tisztelik meg a dalárdát, hogy annak precízül előadott dalait türelemmel meghallgatnák. Ennek után táncz volt s a négyeseket 54 pár tánczolta.

— **(Halálozás.)** Mult vasárnap temették nagy részvét mellett Rác-Töttösön Magyárevits Radisláv gör. kel. szerb plébánost, ki e hó 19-én halt meg 67 éves korában. Az ősz, mosolygó arcú, elegans szerb papot számosan ismerték e megyében, ki finom modorával még az idegen hívek tiszteletét is kiérdemelte. A temetési szertartást Káties lipovai plébános végezte fényes segédlet mellett. — F. hó 29-én elhunyt Pécsen Vitéz Antal általánosan ismert pécsi haladás — életének 76. évében. Hült tetemeit ma — jul. 1-én d. 4 órakor kísérik örök nyugalomra a siklói országút 28. számú házból a budai külvárosi temetőbe.

— **(Talált régiségek.)** A mohácsi Margita sziget partján érdekes régiségekre bukkant szántás közben két dautovai földműves. Egy háromnegyed liter nagyságu agyagedénybe akadt meg az ekevas, mely az edényt szétzúzván, abból több régi aranyérem hullt ki „Sigismund“ „Ladislaus“ és „Mathias“ című föliratokkal. A szerencsés föltalálók utnak indultak, hogy a talált aranyérmeket bevéltassák. Igen ám, csak hogy a lelet tudomására jutott a esendőségnek is, mely csakhamar házkutatást tartott az „arany“ parasztoknál, a kik a talált 42 drb aranyérméből 26 drbot bevéltottak. A községi elöljáróság a leletről jegyzőkönyvet vett föl, melyet a megmaradt 16 drb arannyal együtt átadott a bajai főszolgabíróságnak intézkedés végett.

— **(Fölmentett körjegyző.)** Sey István lancesuki körjegyző ellen indított fegyelmi eljárás egész mostanig húzóódott, míg végre elintéztést nyert. A minap hirdették ki a határozatot, a melynek értelmében Seyt fölmentették és előbbi hivatalába helyezték vissza.

ságot. A közöny álarca alatt beszél el, mint olyan dolgot, melyet mindenki, így tehát Pia is tud, miszerint Jonel kényszerítve választotta őt s keze neki volt szánva mielőtt még ismerte volna. Pia könnyelt szemekkel teszi meg szemre hányásait Jonelnek, ez férfias fájdalommal világosítja föl, hogy igaz, hogy atyja kívánságára ment a valóni lakodalomra hogy vele megismerkedjék, de becstületes és nyílt akart lenni. Meg akarta mondani, hogy igen szavát hűséggel akarta meghálálni, a miért atyját szégyentől, anyját és hugát a bánattól megmentette.

De mikor meglátta ifjúsága viruló szépségében, lelke mélyéből megszerette, nem birt többé a nyíltság bátorságával, félt tiszta szerelmük boldogságát megzavarni.

Szanda távozni akar. Csuku nem bocsátja el. S itt következik egy hatalmas erővel megírt idegfeszítő jelenet, mely ritkítja párját.

Csuku cserében a gyilkosság vádjának eljuttatására Szanda szerelmét kéri. Ez a leghatározottabban visszautasítja. Csuku kérlelhetetlenül elfogatja és bíróság elé állítja. Védelmét a nemes szívű Jonel vállalja el.

A negyedik felvonás esküdtszéki tárgyalás, melyen Csuku és Jonel mérkőznek össze. A tárgyalás végén berohannak a valóni parasztok, kik perük elvesztését Jonelnek tulajdonítják, úgy okoskodván, hogy azért védelmezi Szandát a gyilkosság vádjá ellen, mert cserbe hagyta ügyüket és a bojárneval összejárt. Főkolompusuk Dragos revolvert vesz elő s Jonelre lö. Szanda azonban eléje ugrik s a lövés őt teríti le, s nemsokára meghal Pia karjai közt.

— **(Angster dicsérete.)** A mi csendesen dolgozó, szerény Angsterünk szép elismerésben részesült a király-napok alatt. Nincs ugyan a kitüntendők listáján az ő neve, pedig arra lenne érdemes; sőt jó forrásból tudjuk, hogy voltak a kik erősen proponálták; de ott, ahol az érdemet nem polgári értelemben mérlegelik, letörődött az ő — minden hire mellett is egyszerű neve. De hiszen ezt maga sem akarja. Az ő soha sem tolazkodó, szerény lelke többre becsüli az ő munkáját értő emberek elismerését. Ezt pedig elnyerte akkor, mikor Haberl Ferencz, a regeusburgi egyházi zeneakademia igazgatója, ez a kiváló zenész megtekinthette Angsternek összes pécsi orgonáit s magát az orgonagyárat. Haberl a király-napok után való kedden végig járta a templomokat, a melyeknek Angster készítette az orgonáját. Behatóan megvizsgálta a székesegyházi monstre-orgonát, még pedig annyira behatóan, hogy bele bujt annak a gyomrába is és ott szemlélte meg a művészi szerkezetet, melyről később valóságos elragadtatással beszélt. Aztán a belvárosi orgona lágy hangjai bájolták el, s dicsérőleg nyilatkozott az ágostontéri templom orgonájáról is. A gyár megtekintése után a leghatározottabban kifejezte abbéli meggyőződését, hogy messze földön is ritka az ilyen kiváló gyáros, kinek művei a kultöldiekkel kiállják a versenyt. A király-napok alatt Szász Károly ev. ref. püspök és Szilasy Aladár kuriai bíró, az ev. ref. küldöttség egyik tagja is meglátogatták Angster gyárat, a hol épmost készül a budapesti Kálvin-tér ref. templom 3 manualés, 36 változatos új orgonája, melyről a vendégek most is nagy elismeréssel szólnak s megjegyezték, hogy látva e pompás munkának nagy gonddal és lelkiismeretességgel készülését, épen nem sokalják érte a kikötött arat. — Azt hisszük: az ilyen dicséretnek nagyobb dicsőséget hoznak az Angster gyárára, mint akármilyen ordó.

— **(Villám a derült ég boltozatáról.)** Bodolyán a siklói járásban e hó 27-dikén déli 12 órakor, midőn az égboltozat látszólag teljesen tiszta volt, leütött a villám s egy két éves tinót agyonujtott, a tavolabb álló pasztor szemidegei pedig a roppant világosságtól annyira megsértődtek, hogy most is hibás a látó szerve. Érdekes, hogy a villámütés helyétől 50 lépésnyire eső sem volt.

— **(Hymen.)** Vodicska Ferencz mohácsi kir. járásbírósi aljegyző szombaton esküdt meg Német-bólyon Eöry Klementina kisasszonnyal, az ottani gyógyszerész leányával. — Gindl Ödön székesfehérvári kereskedő, Gindl a „pécsi kegyelet“ intézőjének fia, eljegyezte Kubik Katicza k.-a.-t., Kubik Lőrincz sz.-fehérvári kereskedő leányát.

Berki József költeményei. Berki József zaláti lelkész, kinek most kiadandó daliból közöltünk néhányat, arról értesít benutunket, hogy a Feleki József lelkész kiadásában megjelenő költeményeinek első kötete „Dalok“ cím alatt, a kitűzött határidőre, július 15-ére, meg fog jelenni. Mivel pedig az előfizetés és megrendelés leginkább diszpéndányokra szól, azok tíz nappal később lesznek szétküldhetők. Berki — a szerző — levele végén szives köszönetet mond Baranya-, Pest- és Szatmármegyeik urainak és urnőinek a meleg pártfogásért.

Fölhívás előfizetésre.

Néhány nap mulva befejeztük ezen év első feléjét.

Ezen alkalommal kérjük a tisztelt előfizetőinket, és mindazokat kik előfizetőink sorába lépni óhajtanak, miszerint az előfizetési pénzeket idejekorán beküldeni sziveskedjenek, nehogy a késedelem za varra adjon okot.

pillanatban kikapja kezéből s Csuku minden erőfeszítése dacára is magánál tartja.

A mint Csuku elment, Szanda az üveges tartalmát egy félig telt pezsgős pohárba tölti s midőn ajkához emeli, megszólal kívülről Barbu mélabus futamoktól megszakitott nótája. . . Anyja dala . . . a poharat leteszi, kezei ölébe hullanak s hallgatva bámul maga elé. Férje beléptére fölrezen, tompa sikolylyal s az undor mozdulatával hátra támoilog.

Notara megszomjazván, vizet inni jött. Körülnéz meglátja Szanda által letett pezsgős poharat s kiissza neje figyelmeztetése ellenére. A A méreg hatása gyorsan bekövetkezik, Notara alig szólhat néhány szót, hangja elhal, karjai élettelenül esnek le. Szanda a rémület sikolyjával támoilog felé. Megfogja karját mely lehanyatlak. Notara a földre gurul. . . Meg van halva. Szanda éles sikolylyal támoilog hátra, levegő után kapkod s egy ajtófelé vándorogva segítségért kiált.

A harmadik fölvonás Bogdán (Dálnoki) volt miniszter szalonjában, a kertületi székvarosban történik. A közvélemény Notara gyilkosának Szandát tartja, sőt egy hirlapíró (Polgár) lapjában közzé is akarja tenni, hogy a valóni bojár nem természetes halállal mult ki hanem, saját neje mérgezte meg.

Csuku — mint kőszá pletykát — nem engedi meg e cikk megjelenését. Olescu hirlapíró azonban ő rá mint államügyészre hivatkozik, ki a gyilkosnő letartóztatását már el is rendelte.

Szanda színleg szerencsét kívánni jön Piának közeli egybekeléséhez Jonnellel de valójában azért, hogy ha lehet meggátolja e ház-

Ezuttal pedig szólunk a hátralékosainkhoz.

Ha tudnák az illetők, hogy mily áldozatokkal jár egy hetenkint kétszer megjelenő lap szerkesztése és kiadása, ha tudnák, hogy mennyi szellemi és technikai munka vétetik igénybe egy-egy szám megjelentetésénél: úgy bizonyára nem késnének az esedékes előfizetési pénzek rendszer beküldésével és nem nehezednének teherként az amúgy is küzdelemmel fennálló vidéki hírlapirodalomra.

Lapunk mint eddig, úgy ezentul is hetenkint kétszer (szerdán és szombaton) fog megjelenni legalább 8 oldalnyi terjedelemben, előfizetési ár pedig marad az eddigi:

egy évre 6 frt — kr.
fél évre 3 frt — kr.
negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Hazafias tisztelettel

A „Pécsi Figyelő“
(„Pécsi Hírlap“)
kiadóhivatala.

CSARNOK.

A visszatért.*)

— Elbeszélés. —

Irta Polgár János.

(Folytatás.)

VIII.

Ezen időtől fogva hősrünk egészen megváltozott. Fölkereste a vig társaságokat, bálokat, táncestélyeket. Egyedüli bálványa Gabrielle lett. A múlt est eseményeit nem tudta fejből kiverni.

Gabrielleért rajongott. Azonkívül e főrangú nőnek reá gyakorolt hatása, s a rossz társaságok, melyekbe került, egészen más irányba terelték fölfogását, nézeteit, egész életét.

Szülföldjére már csak gondolni sem akart, hanem e helyett áldozott szenvedélyeinek. Az öreg Gundy tetszését teljesen megnyerte, ki már jövőre fiául tekintvén őt, mitsem sajnált, csak Andor jól érezze magát.

Ily körülmények között nem csodálhatjuk, hogy Andor süllyedt, süllyedt folytonosan lefelé. . .

Már három év mullott el a leirt események óta s Kőfalvyné még csak egy levelet sem kapott fiától.

A jó anya elveszettnek hitte fiát, midőn az eleintén sűrűn érkezett leveleknek sora egyszerre csak megszakadt, midőn az eltévedt fiú hagyta édes anyját epedni, szenvedni.

A jó anyának egyedüli támasza Boriska lett, ki — habár szíve vérzett Andorért, a csapást békésen viselte s szívesen osztotta meg nevelőanyjával az élet fáradalmait, szenvedéseit.

Kőfalvyné halálosan megbetegedett.

Egy haldokló őszi reggelen együtt találjuk őket szerény kis lakukban.

Az anya alig liheg már; Boriska mellette térdel s míg a jó anyát vigasztalja, gondolzza — közbe közbe halk fohászt küld a mindenk urához.

A fel-felbukkanó nap a szenvedő anya bús arczára veti bágyadt fényét, de csakhamar kiszorúl az ablak redőnyeinek, majd hirtelen elbukik a felhők mögött, s a szobában újra homály s borzadalmas csend honol. . .

— Anyám, jó anyám! oh Istenem! rosszul érzi magát? — töri meg a csendet Boriska s könyes szemeit anyjára emeli.

— Nem, nem édes leányom — suttogja a szenvedő anya, csak itt, itt fáj nagyon, kimondhatatlanul. . . s szívére mutat.

— Tudom, tudom, mi bántja édes anyámat, de az ne aggaszsa, én hiszem, hogy ő visszatér.

— Visszatér! — sóhajt fel búsan — már meg kellett volna jönnie, ha most is az én jó fiam volna, hiszen irtál neki, ugy-e Boriskám?
— Igen anyám irtam, de ő még nem válaszolt.

— Hozd csak ide leányom az ő leveleit, hadd nézzem meg őket még egyszer utoljára. . .

— Utoljára?! s halk sikolylyal tudatta anyjával, hogy mint remeg a gondolattól.

Boriska teljesítette a kívánságot.

— Nézd leányom ez az ő kezevonása, ő, hiszen ő irt nekünk.

— Igen, igen, irt jó anyám, de ez már nagyon régen volt.

— Régen? Nem, nem! ő most is szereti anyját, szeret téged Boriskám, miért sírsz! ő nem hagy el soha; ti még boldogok lesztek. . .

Boriska szomorúan bolintott.

— Nem hiszed Boriskám?

— De elhiszem, csak édes anyám ne szenvedne, mert ez megöl engem is.

Kőfalvyné, ugy látszik, kissé megenyhült.

— Nem soká szenvedek már édes leányom, majd ott a tulvilágon jobb dolgom lesz, majd megemlékezem ott rólatok is. . . hiszen Istenemmel kibékültem, fiamnak is megbocsátok, mond meg neki ezt leányom, ha majd újra találkoztok.

— Oh Istenem!

— Jer közelebb Boriskám, te jó leány, jer ide, hadd adjam rád utolsó áldásomat.

— Anyám! s anyja mellé térdelt.

— Édes leányom, légy jó — s kiszaradt remegő kezeit nevelt leánya fölé emelte — boldogítsd fiamat. Ez egyedüli óhajom, jól jegyezd meg, és. . . szavai már alig voltak hallhatók — néha néha áldozz az én emlékemnek is egy pár percet. . . leányom imádkozzatok ér. . . tem is, ki annyira szeretlek benne. . . te. . . ket. . . A jó Isten. . . ten. . . áld. . . jon. . . meg. . . ben. . . ne. . . teket. . .

Még egy fohász, halk nyöszörgés s a szeretettel anyyi jóval elhárasztott anyai kebel meg-szünt dobogni.

Künn a siró őszi szél hordja a fák sárgult levelét.

— Istenem! mit tegyek? Istenem! — hangzik rá az árva rémkialtása s kezeit tördelve térdel a földön.

Oh! az elhagyatottság pillanatában legjobban érzi a fájó kebel, hogy van Isten! Hozzá foháskodik: Istenem! mit tegyek?

A kétségbeesés e pillanatában iróasztalához megy, ir, ir, siet, hogy el ne késsék.

„Andor! az Istenért! édes anyja meghalt, jöjjön haza legalább a temetésére.“

. . . Szomorúan bűg a falu kis harangja; messze-messze elviszi a bús hirt a kis harang a fáradva dolgozó munkásokhoz.

Azok leviszik kalapjukat s egy „Miatyánk“-ot mondanak a megholtért.

— Ki halt meg? — kérdi egy falusi a szembejövőt.

— Nem is tudja kend? — válaszol ez — a jó Kőfalvyné asszonyság.

— Ne mondja kend! igazán? ejnye, ejnye, áldott egy jó teremtés volt a szegény.

Igy beszéltek a faluban.

IX.

— Nem adod meg? gyáva!

— Mit? én nem adom meg? vissza ötvenet! ne mondja senki, hogy az öreg Gundy leendő veje nem teheti!

— No no, csak el ne csapják a kezéről!

— Abszurdum! ellenemet legyőztem — kiált büszkén mellét verve.

— Szegény Muki barátunk — szól a másik.

— Szegény! hahaha! nevet gúnyosan a leendő vő — bár küldhettem volna egészen a másvilágra, ugy csak az egyik kezét aprítottam össze.

Ily beszélgetés hallatszik az éjfél órákban az egyik utca sötét zugában, hol három-négy lump a pislogó lámpa fényénél játszik egész szenvedélylyel.

— Andor! Andor! mi is lett belőled? milyen szolid fiatal ember voltál te, midőn ide kerültél — ingerkedik vele a harmadik.

— Szolid, szolid, hát nem lehet az ember mindig gyerek, hogy a mamára gondoljon.

— Igazad van Andor, a ki lelke van! — kiáltá Dénes — hát még kinek oly szép kilátásai vannak, mint neked. Igaz, hát hogy vagy hölgyekkel?

— Hogy? hát már a kezét is megkértem. A felelet természetesen igenlő. A vén róka meg kész örömmel adja atyai áldását. Hahaha! milyen könnyen kijátszom én az öreget.

— Halljuk!

— Hát egyszerűen megtartjuk a lakodalmat s a birtokot átvesszem. Akkor lehet ám csak kártyázni!

— No meg inni — kiált közbe Dénes.

— Világos, igyunk is mindjárt a jó remény fejében.

— Váltót sem kell többé hamisítani — ingerkedik Dénes.

— Nem tudom, nem szorulok-e még rá, de az igaz gyerekek, akkor az egyszer szép szerivel szabadultam.

— Tudtam én azt, hogy az öreg Gundyra számíthatsz.

— Meghiszem azt.

— Mennyit is fizetett érted, hogy megmentse becsületedet?

— Gondolom kétezeret.

— Mar csak ezért is érdemes volt megkérni leánya kezét.

— Hogyne? hálaból, hahaha!

Ez utóbbi szavakat már az asztalra borulva mondotta; a sok mulatás és tivornya anynyira kimerítették, hogy alig állhatott meg lábain.

Mivé lett az előbbi Andor rövid három év lefolyása alatt! s derek alak görnyedezni kezdett, férfias arcán barázdákat vont a sok ejjelezés, a monokli meg a magas cilinder, melyet uri módra már rég viselt, csak nevetségessé tették alakját.

— Andor! nem játszol többé?

— Nem, nem lehet!

— Akkor menj a pokolba gyáva!

— Sertes, sertes! meghalsz gazember — s tántorogva emelkedett föl szekeről.

— Nincs több pénzed nyomoruit — szól a másik — akkor ne gyere közénk, hanem menj aludni.

— Te, te! vigyázz! mert. . . de hol is a keztyűm?

(Folytatjuk.)

KÖZGAZDASÁG.

Az adriai biztosító társulat.

Az 1890. évre vonatkozó igazgatósági jelentésben, mely a május hó 21-én tartott közgyűlés elébe terjesztett — a társulat fenállása óta az 52-ik — következő jelentékenyebb adatok foglalhatnók: I. Életbiztosítás. Az említett évben elfogadott biztosítások 10:263,303 frt tőke és 14,419 frt járadékösszegre ruagnak. Az év végével a biztosítási állomány kerek 58 millió frt tőket és 142,097 frt járadékot tett. Halál- és eleteset-biztosítások után 1890. évben 963,487 frt ü-zettetett ki. Azonkívül függő karok részere 177,776 frt helyeztetett tartalékba. A díjtartalék tesz kerek 11 háromnegyed millió frtot, a növekedés saját számlára tesz 973,392 forintot. — II. Elemi (tűz-, szállitmány- és jeg-) biztosítások. Ezen ágak díjbevételei 7.919,685 frtra ruagnak. A vízbiztosítások 2.924,027 frtot igényeltek, a károk pedig a vízbiztosítási részletek levonása után 3.764,153 frtot. Ezenkívül 290,751 frt függőben levő karok fedezésere tartalékba helyeztetett. A díjtartalék 1.649,504 frtra, a több évi biztosítások tárzejaja pedig kerek 20 és fél millió frtra rug. Az elemi biztosítási ágak mindegyike többé-kevésbbé veszteséggel jart. Az életbiztosítási ág nyeresége és a kamatfelesleg nyeresége azonban mégis lehetségessé teszi, hogy részvényenkint 50 frt osztalék fizet-tessék ki. A tartalékok növekedése 1.082,420 frtot tesz, azok 1890. deczember végével kerek 14 és egynegyed millió frtra emelkedtek. Ezen közgyűlésben az elhalt német főkonzul báró Lutteroth Ármin ur helyébe a cs. kir. tengeri hatóság elnöke dr. Alberi Glanstätten Ágost báró, igazgatósági taggá választatott; továbbá újból megválasztattak báró Reinelt Károly, szintén igazgatósági taggá és Affenduli György ur szám-vizsgálóvá.

* A szent Pál társulat által jutalmazott pályamű.

— (A pécsi sertéshizlaldában) f. hó 10-én a sertés állomány: 296 drb kövér, 2091 drb félkövér, 1675 drb sovány, 638 drb stüdő sertés volt. Árak: kövér válogatott minőség szerint 44—45 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; stüdők 30—33 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukorica 7 frt — kr. m.-m., árpa 7 frt 50 kr. m. m. Darálás 50 kr. m. m.

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1891. évi június hó 13-án tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza	őszi	—	—	—	frt	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
Kétszere	új	9	30	9	10	—
	ó	—	—	—	—	—
Rozsa	új	8	50	8	30	—
	ó	—	—	—	—	—
Árpa	új	8	30	8	20	—
	ó	—	—	—	—	—
Zab	őszi	—	—	—	—	frt
	tavaszi	7	40	7	20	—
Bépeze	új	—	—	—	—	—
	ó	—	—	—	—	—
Bükköny	széna	7	30	7	—	—
	ó	—	—	—	—	—
Kukorica	új	7	—	6	90	—
	ó	—	—	—	—	—
Széna	új	4	—	3	80	—
	ó	—	—	—	—	—
Szalma	új	2	50	2	30	—
	ó	—	—	—	—	—

Kinalat: igen gyenge (mintegy 150 gabonaköcsi volt a piacon.)

Laptulajdonos: **NAGY FERENCZ.**
Felelős szerkesztő: **HAKSCH LAJOS.**

NYILT-TÉR.)*

Segédjegyző felvétetik.

Egy szolid jó bizonyítványokkal bíró egyén, ki az irodai teendőkben jártas, azonnal alkalmazást nyerhet

Farkas József

garéi körjegyzőnél, kinél a közelebbi föltételek is megtudhatók.

Eljegyzés.

Maráth József mágoesi áll. szaktan. eljegyezte **Schvarcz Mátyás** kedves leányát **Klárát** Magocson.

Dús mellékereset

csekély fáradozás és nagy jutalék mellett. Ajánlkozók küldjék rövid életrajzukat, koruk, vallásuk és rendes foglalkozásuk megjelölése mellett **M. F.** jelige alatt a kiadó hivatalhoz.

Eredeti SELTERS-VIZ

Kellemes természetes asztali- és gyógy viz (Nassau), mely elnyálkásodás, hurut-, rekedtség-, hólyag- és gyomor-bajokban jónak bizonyult.

Tessék határozottan „Eredeti“ Selters-vizet kérni, mely kupakkal, vignetéval és a dugón „Eredeti“, felirattal van ellátva. — Raktáron mindenütt.

Seltersi vízszállítás Selters-Weiburgban (Nassau)

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Hirdetések:

Két ház eladó!

Pécsett, a belvárosban a **Feren- cziek-utca 34-ik számú** és a **József- utcai 3-ik számú ház**, szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosítást ad a **Feren- cziek-utca 34. sz. házban lakó tu- lajdonos.**

Egy kényelmes lakás,

tágas udvarral és kerttel, a belvárosban — **Anna-utca 35. sz. a.** — elköltözés miatt jutányos áron azonnal bérbeadó. Tudakozódhatni **Anna-utca 11. sz. a.**

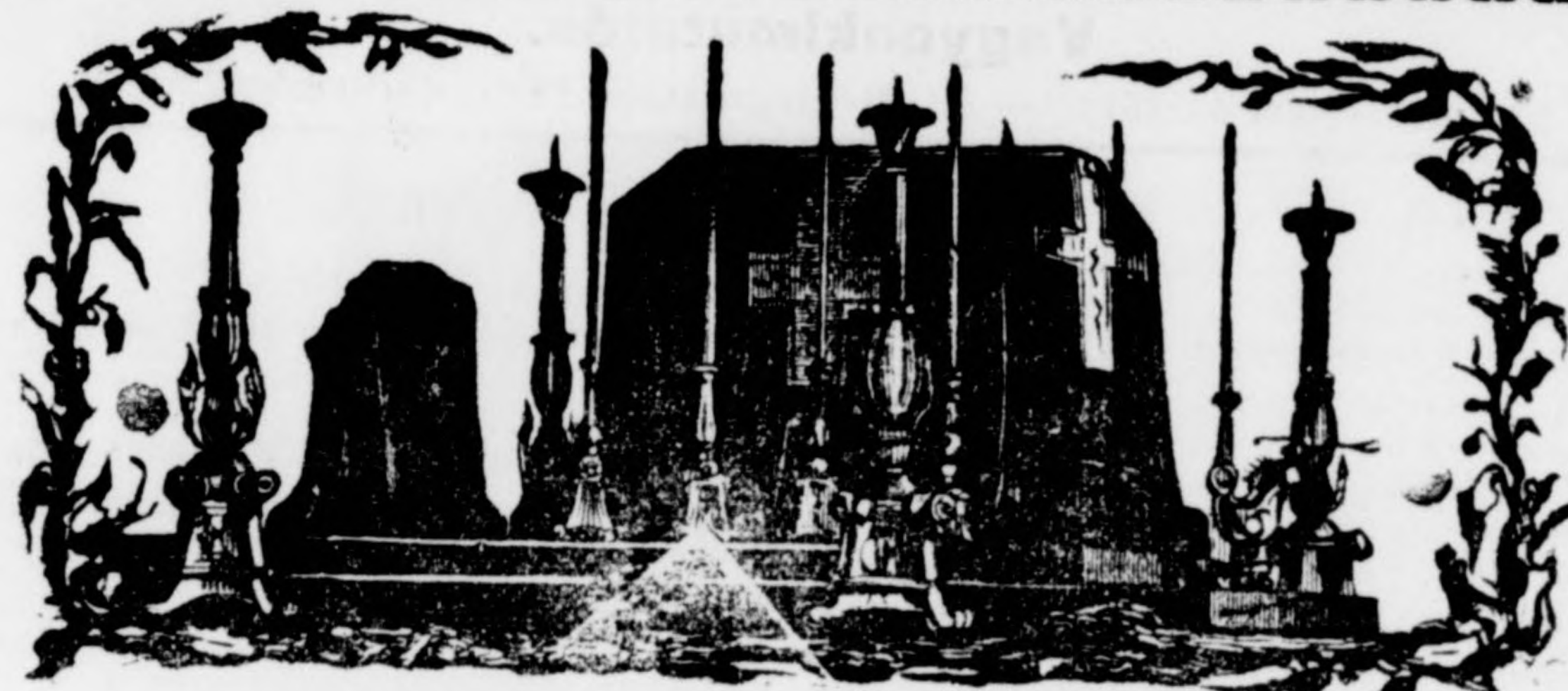
Korcsma bérbeadó!

Pécsett, a sátoztábor malomi részén, a sarkon lévő

korcsma, szatócsüzlet

és tőzsdével

azonnal bérbe vehető. Bővebbet **Saska Mártonnál**, Fehérvár-utca 9. sz. a., a honvéd-laktanya átellenében.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:
Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János, Wranitsch M.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitérősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposságával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olva-ói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni**, fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kíváratra egy hétig ingyen es bermentve küld.

A volt Rosinger-féle házban

(siklósi-utca 10. sz. alatt)

börkereskedés

nyitattott mit a **czipészek-, csizmadiák-, szijgyártók-, nyergesek-, könyvkötők-** és más hasonló iparral foglalkozóknak ezennel tudomására hozok

tisztelettel
Kindl S. F.

Gépszijak nagy raktáromat a gőzgép tulajdonosoknak különös figyelmébe ajánlom.

Cs. kir. szab. Adriai biztosító társulat Triesztben. Riunione Adriatica di Sicurtá.

(alakult 1838-ban.)

Vagyonkimutatás.

Életbiztosítási osztály. — A) Mérlegszámla 1890. december 31-én.

VAGYON:	Osztr. ért.		TEHER:	Osztr. ért.	
	forint	kr.		forint	kr.
Ingatlanok Trieszt-, Bécs-, Brünn-, Budapest-, Nisano- és Velenczében . . .	2.936,700	—	Külön nyereség-tartalék	250,000	—
Értékpapírok az A) részletezés szerint . . .	7.107,458	—	Tartalék árfolyamingadozások számára	163,786	21
Jelzálog-kölcsön	35,000	—	Díjtartalék	10.754,306	91
Szerzett járadékok és tőkék	44,803	96	Kártartalék	177,776	63
Kötvényekre adott előlegek	993,863	98	A bécsi Weihburggasse 939. sz. házon nyugvó teher (felmondhatlan hitbizm.)	94,500	—
Különféle ügynökségek	306,894	08	Nyereség-osztalékkal biztosítottak számára kiszolgáltatandó osztalékok	32,696	52
Különféle társulatoknál	143,172	31	Különféle társulatok	320,423	43
Különféle adósoknál	29,454	85	Különféle hitelezők	33,440	04
Társasági összegigazgatás (folyósz. egyenl.)	229,582	56			
Átvitt jutalék és szervezési költségek . . .	—	—			
	11.826,929	74		11.826,929	74

Elemi biztosítási osztály.

B) Mérlegszámla 1899. december 31-én. (Az életbiztosítási osztály kivételével.)

VAGYON:	Osztr. ért.		TEHER:	Osztr. ért.	
	frt	kr.		frt	kr.
Künnlevő részvényfizetések	2.400,000	—	Részvénytőke	4.000,000	—
Váltótárca és banktalványok	407,708	54	Nyereség tartalékalap	1.127,605	68
Értékpapírok a B) részletezés szerint . . .	2.450,017	—	Tartalék árfolyamingadozások számára	137,573	85
Ingatlanok Triesztben	300,000	—	Díjtartalék tüzkárbiztosításokra	1.612,910	22
Pénztár-állomány az igazgatóságnál és a vezérigynökségnél	170,535	40	szállítványbiztosításokra	33,594	10
Jelzálog-kölcsön	1,000	—	Tartalék jégkárbiztosításokra	200,000	—
Értékpapírokra adott kölcsönök	17,928	45	Tüzkártartalék	241,152	—
Követelések hitelintézetek, takarékpénztárak és bankároknál	1.279,128	14	Szállítvány károk tartaléka	49,599	55
Ingóságok és biztosítási táblácskák az igazgatóságnál és az ügynökségeknél	37,906	48	Takarék és ellátási pénztár a társulati tisztviselők számára	278,469	44
Különféle adósok	63,906	43	Életbiztosítási osztály (folyó számla)	229,582	56
Vezérigynökségek (a folyósz. egyenl.)	1.155,026	87	Különféle biztosító intézetek	343,843	77
Főigynökségek	63,676	11	Fel nem vett osztalékok	2,245	—
Kerületi ügynökségek	19,943	46	Osztalék az 1890. évben	200,000	—
Különféle biztosító társaságok	282,333	19	Igazgatók és számvizsgálók illetéke	32,663	89
Átvitt jutalékok és szervezési költségek . . .	—	—	Különféle hitelezők	142,575	89
	8.734,500	07	Átvitel az 1891. évre	2,703	82
Későbbi években befolyó díjak összege . . .	20.615,133	20			
				8,734,570	07

Trieszt 1891. május havában.

Az igazgatóság: Frigyesi Adolf, vértitkár.

Morpurgo Márk, Neumann Henrik, Ralli Pál, Reinelt C., Salem H.

Számvizsgálók: Affenduli György, Pojai Alberti Emil, dr. Perugiai Frigyes.

Magyarországi osztály:

Budapest, IV. váczi-utca 9. sz. a., saját palotájában.

Báró Podmaniczky Frigyes, intéző.

Lichtenberger, vezértitkár.

A tűz, élet, jég és szállítási biztosításokat illető bővebb felvilágosításokkal szívesen szolgál az alulírott képviselő. a hol ezen biztosítások a legolcsóbb és legelőnyösebb feltételek mellett vétetnek fel.

Főigynökség Pécsen FÜRST GYULA urnál.

Höfler testvérek és társa gyárában Pécsen 10 timár-inas

díjazás mellett azonnal alkalmazást nyerhet.

Egy 3 lakásból álló új ház

kellemes fekvéssel, üzlet felállításra alkalmas, Pécsen, családi körülmények miatt minden órán **eladó**. Bővebbet tulajdonos Takács Józsefnél, Virág-utca 13. szám.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

Sürgöny!

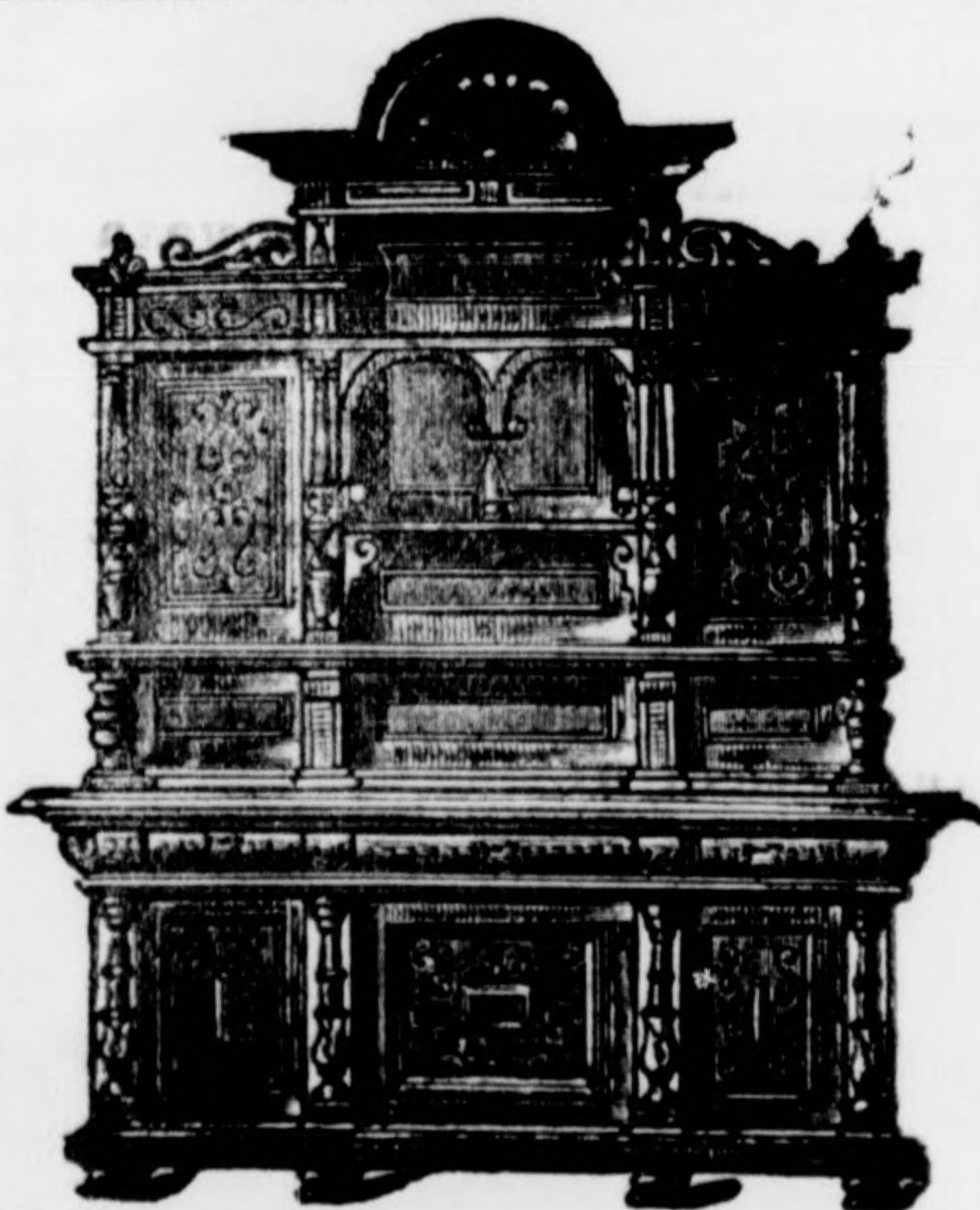
Csak még néhány napig látható a Nádor szálloda, I-ső emelet 6-ik sz. szobában.

a világ legnagyobb és legerősebb óriásnője

Miss
Zephora
a csoda szépségű
Miss
Alina

a 17 éves teljesen átlátszó nő, az ujkor legnagyobb csodája. Ezen nő azon tulajdonsággal is bír hogy mindent megjövendöl. Látható naponta reggel 8 órától este 9 óráig. Beléptidj: I-ső hely 20 kr. II-ik hely 10 kr.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSEN

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerű berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.